

Fekete özvegy

MŰBÍRÁLAT - SZÍNHÁZ - LXII. évfolyam, 6. szám, 2018. február 9.

(Ibsen: Kísértetek, Centrál Színház, január 29.)

Olyan darab ez, amelyben a múlt bűnei nem egyszerűen visszaköszönnek, hanem keményen visszaütnek. Lukács szavaival ideálok, individualizmus és társadalmi etika nagy csatája, ahol „[...] az összesség, a magukban véve conventionális és gyenge erők összefonódottsága okozza a tragédiát, minél kisebb értékűek egyenként, annál »mélyebb« lesújtóbb hatású synthesisük nagy ereje”. A mondanivaló súlyos, súlyosan szimbolikus, és ahogy az a fentiekből is látszik, Alföldi úgy dönt, elmesélését javarészt a díszlettel, beszédes beállításokkal (egymás mellé, egymással szembe, egymás mögé), hangsúlyozó világítással, bergmani hangulatban oldja meg.